

Budapesti Városi Könyvtár

385.63

Szerző			Hely	
Cím	Riport a propelleréről.			Idő	" 1913 "	
Forrás:	Pesti napló			Személy	
Bp.	1913	11/13		Helyszám	
(Hely)		(Idő)	(Köt. v. füz.)	Oldalsz.	

Riport a propellerről.

(Saját tudósítónktól.) A főváros mai közgyűlésén szóba került a kis hajó, amelynek a füstje vidám karikázással veszik el Buda és Pest között, a Duna vizének fölötte — a propeller. Szídták és nem minden igaz ok nélkül a kis hajót, pontosan a budapesti helyi csavargózost, amely kényelmetlen, rossz és a közforgalmi szolgálatot hibásan bonyolítja le. A propeller-hajócskák pedig azért voltak aktuálisak, mert a társaságnak, e hajók urainak, a szerződése nemsokára lejár és a főváros azt akarja, hogy a kormány ne hosszabbítsa meg. A propeller élete, halála és füstölgése ugyanis a kormánytól függ, mivel nem a főváros az, amelyik a Dunával rendelkezik. Az állam még valamikor régen kisajátította a Dunát, úgy, hogy az már nem tulajdonunk nekünk, budapesti lakosoknak. Mienk az utcák, a házak és a levegő, de a testvér-város közepén elfolyó nagy folyam az az államé és ha átmegyünk a hidon, vagy pedig a Duna partján ácsorogva, fejünket a korzó korlátja fölött kilógatjuk a Duna vizének párázata fölé, gondoljunk mindig áhitattal és megilletődéssel a kormányra, mint a Duna urára és parancsolójára.

E súlyos közjogi bonyodalmakat nem tekintve, mint egyszerű fővárosi emberek elmondjuk a magunk keresetlen panaszát a „Budapesti Csavargózós Átkelési és Hajózási Részvénytársaság“ ellen, Budapest, II., Lánchíd-u. 2. Telefonszám 245.). Ez a vállalat, amely csekély hatszázezer koronás alaptőkével alakult annak idején, egyike a legzsirosabb jövedelmeket hajtóknak. Részvényei a legbiztosabb papirok közül valók, mind kézben vannak, a börzén nem is árulják őket. A társaság alaptőkéje már sokszorosan visszafizetődött azokból a

réz- és nikkelpénzekből, amelyeket a kis fabódék pénztárainál lefizetünk, mielőtt a rozoga kis hajókra szállanánk és mondhatni, hogy a társaságnak minden újabb jövedelme — mivel az alaptőke már letörlesztődött — tiszta haszon.

Az ilyen kis alaptőkével és mégis ilyen nagy haszonnal dolgozó vízfúvarozási intézménytől joggal elvárhatnók, hogy rendesen szolgálja ki a közönséget, amelyik annyira rá van utalva. A társaság azonban nem kényeztet el minket. Hajói nem kellemesek. A propeller rosszul közlekedik — így például nyári estén és kilenc óra után minden forgalmat megszüntet — hajói alkalmatlanok és kényelmetlenek. A propeller fedélzete szűk, „szalonja“ rossz levegőjű és nem olyan tiszta, mint az kívánatos volna, azonkívül pedig a közlekedési forgalom is hézagos. Kevés hajó közlekedik (mert nincs konkurrencia) és rossz időben igen sok időt kell eltölteni a várótermül szolgáló, nyitott, széltől, hidegtől átiárt fabódékban.

Szóval sok a panasz a propeller ellen. Ezek az apró tökéletlen hajók is egyik oka annak, hogy a mi Dunánknak nincs kulturája. Gondoljunk csak más városokra, ahol szintén van helyi forgalom a víz hátán. Milyen kedvesek, szaporák és kényelmesek például azok a vaporettok, amelyek Velence lagunáin vagy Velence és Lido közt a kis tengeren közlekednek. A nápolyi kikötői hajócskák is valószínűs jachtok a mi propellereink mellett. De nem is megyünk ilyen messzi kulturvidékre. Csak azt a kis fehér-kék kürtőjű hajót említjük, amelyik Zimony és Belgrád között közlekedik ugyancsak a Duna hátán, mint a propeller Pest és Buda között. És ott lent a szerb határon is különb hajók futkároznak, mint nálunk ebben a nagy és fényes európai metropolisban.

Elégedetlenek vagyunk a propellerrel és helyesnek találjuk, hogy a főváros közgyűlésén is szóvá tették a Budapesti Csavargózós Átkelési és Hajózási Részvénytársaság mizériáit. A propeller, ha rendben teljesíti hivatását, öröme lehetne a fővárosnak. Ma — egyik fogyatékosága. Ha ezek helyett a régi, rozoga és tökéletlen propellerek helyett szép, elegáns berendezésű hajók közlekednének a Dunán, egyszeribe megváltoznék a Duna képe is. Ki lehetne aknázni a Dunát úgy, mint azt kellene. Dunakulturát lehetne teremteni, sétahajókat lehetne járatni a Dunán és ezt a nagy folyót jobban be lehetne kapcsolni a fővárosba. Azt kellene tenni, hogy az ember örömeiben is gondolhasson a Dunára és ne csupán akkor, amikor — öngyilkossági eszmékkel van eltelve.